

Råstofdirektoratet
3900 Nuuk

Sendt pr. e-mail: bmp@nanoq.gl

Nuuk, den 3. september 2012

Vedr.: Høring af ændringsforslag til råstofloven

Råstofdirektoratet fremsendte den 30. juli 2012 forslag til Inatsisartutlov om ændring af inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (råstofloven) til høring hos Nunatsinni Advokatit • Grønlandske Advokater.

Forslaget er fremsendt til foreningens medlemmer, hvis samlede bemærkninger er indeholdt i nærværende skrivelse.

Lovudkastet giver anledning til følgende bemærkninger:

§ 3 b

Forslaget fastsætter nye regler om, at en klage over en afgørelse truffet af Råstofstyrelsen eller Miljøstyrelsen for Råstofområdet kan indbringes for Naalakkersuisut. Dermed ønsker Naalakkersuisut at lovfæste den ulovbestemte praksis om, at Naalakkersuisuts delegation af kompetence modsvares af en klageadgang vedrørende de afgørelser, der hidtil er truffet af Råstofdirektoratet.

Nunatsinni Advokatit • Grønlandske Advokater skal hertil bemærke, at i det omfang man ønsker at lovfæste denne praksis, bør dette følges op af en gennemgående konsekvenstilretning af råstofloven, således at det klart fremgår, hvilken myndighed, der træffer afgørelse om de respektive forhold i loven i 1. instans.

Som råstofloven fremstår nu, er det Naalakkersuisut, der er tillagt beslutningskompetencen (Naalakkersuisut godkender, meddeler tilladelser, afgør, bestemmer osv.). Dette harmonerer således ikke med, at lovforslaget lægger op til, at Naalakkersuisut skal være klageinstans, og

at disse afgørelser skal træffes i 1. instans af enten Råstofstyrelsen eller Miljøstyrelsen for Råstofområdet.

Der skal således foretages et valg imellem enten at lade Naalakkersuisut være den overordnede råstofmyndighed, som er tillagt beslutningskompetencen, således som loven er udformet nu, med mulighed for på ulovbestemt grundlag at uddelegere kompetencen til relevante myndigheder; eller alternativt hvis man ønsker at lovfæste klageadgangen, at ændre loven, således at det i hver enkelt bestemmelse præciseres, hvilken myndighed, der træffer afgørelse i 1. instans vedrørende de i råstofloven nævnte forhold.

§ 18 stk. 4

Det foreslås at indsætte et nyt § 18 stk. 4, som vedrører muligheden for i en tilladelse at fastsætte vilkår om, at en licenshaver skal reservere en andel af sine udnyttede mineraler til salg til personer, der opfylder nærmere bestemte tilknytningskrav til Grønland.

Bemærkningerne indeholder ikke nogen præcisering af denne bestemmelse.

Nunatsinni Advokatit • Grønlandske Advokater skal hertil bemærke, at bestemmelsen forekommer for vidtrækkende, idet der i princippet ikke er nogen grænser for, hvor stor en del af de udnyttede mineraler, en rettighedshaver vil kunne blive forpligtet til at opbevare i Grønland, ligesom der ikke er taget stilling til, hvor længe en rettighedshaver er forpligtet til at have et lager af udnyttede mineraler liggende. Der er heller ikke fastsat nogen nedre grænse for, hvor små mængder, der er pligt til at afsætte til en person med den fornødne tilknytning til Grønland, ligesom det ikke er nærmere defineret, om bestemmelsen både omfatter private personer og juridiske personer.

Helt centralt er det endvidere med en afklaring af, om § 18 stk. 4 giver en ubetinget fortrinsret til sådanne personer, forstået på denne måde at en licenshaver, der forarbejder de udnyttede mineraler i Grønland også vil kunne forpligtes til at reservere en sådan andel af mineralerne i henhold til § 18 stk. 4.

Endelig er der med bestemmelsen ikke taget stilling til, hvad der skal ske med et lager af udnyttede mineraler, som viser sig ikke at kunne afsættes i henhold til § 18 stk. 4. I den forbindelse bemærkes, at det må forventes, at licenshaveren under visse omstændigheder må have vanskeligt ved at afsætte et sådant lager af udnyttede mineraler til licenshaverens sædvanlige aftagere og samarbejdspartnere, og i hvert fald vil dette formentlig ikke kunne ske til sædvan-

lig pris og vilkår i øvrigt. I den forbindelse bør også nævnes licenshaverens omkostninger i øvrigt ved etablering af en sådan lager ordning.

Forskellen til § 18 stk. 1-3 er således at forpligtelsen i § 18 stk. 1-3 ikke rækker længere end, at der er en reel mulighed for at anvende grønlandsk arbejdskraft, grønlandske virksomheder eller forarbejdning i Grønland. Sådan som § 18 stk. 4 er formuleret i forslaget vil licenshaveren skulle opbevare en del af de udnyttede mineraler i Grønland – hvis det fastsættes som vilkår i henhold til § 16 – uanset om der er aftagere til produktet eller ej.

§ 18 stk. 4 foreslås derfor ændret således, at der kan fastsættes et vilkår om salg af udnyttede mineraler til personer med en nærmere bestemt tilknytning til Grønland betinget af, at der foreligger tilbud fra sådanne personer om køb af mineralerne til markedspriser og på markedsvilkår. Det vil sige, at formålet med bestemmelsen derved bliver at indføre en kontraheringspligt.

I tilknytning hertil bemærkes det, at lovforslagets § 2 stk. 3 om ikrafttrædelse af § 18 stk. 4 findes at give anledning til nogen usikkerhed i forhold til muligheden for at fastsætte vilkåret for licenser, der allerede er udstedt. Det foreslås derfor at lade § 2 stk. 3 sidste pkt. udgå.

Med venlig hilsen

Peter Schriver
